

ЛЕТОПИС

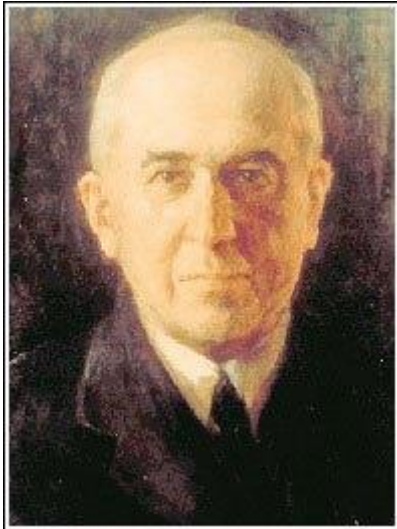
ОСНОВНА ШКОЛА „МИЛУТИН МИЛАНКОВИЋ“

ШКОЛСКА 2021/2022. ГОДИНА

О школи

Школа носи име научника Милутина Миланковића.

Милутин Миланковић – Путник кроз васиону и векове

Милутин Миланковић је био велики научник, али и узвишени стваралац чији пут кроз васиону и векове стреми много даље од одредишта научне мисли.

Припада таквим научницима који успостављају свет у мислима, склоповима и односима, јер се он заправо бавио питањима која, према сведочанству најстаријих записа древних народа, чине праоснов сваке културе – законима осунчавања, сменом годишњих доба и утврђивањем поузданог календара.

Личност која је до крајњих граница посвећена проблему који жели да реши, систематичан, упоран, математички до перфекције прецизан и методичан, на сретан начин спојио је раскошан сањарски таленат и упорност једног истраживача.

Оставио је за собом неизбрисиве трагове које ни време неће моћи да потисне. Био је истински аргонаут, потпуно равноправан античким мудрацима чија имена и даље блистају у свој својој чистоти и вечном пламену што обасјава прохујале миленијуме, али и нова нарастања.

Ко је Милутин Миланковић, шта је открио, по чему је његов допринос науци тако велик да се с његовим именом установљава медаља за врхунске домете у науци, а Месец и Марс на својим атласима уписују његово име? Шта га је толико издигло у храму науке, чиме се његово дело опире забораву, и зашто се, како време пролази, о њему све више говори?

У трагању за одговором могу се набројати његови резултати у науци, књижевности и грађевинарству, али прави изазов и даље остаје покушај да се све то сажме у једном појму, у јединственој слици. Треба нешто рећи за све разнородне послове којима се бавио, а да то буде јасна и неподељена суштаственост. Ако је такав покушај могућ, онда свакако великог Миланковића треба назвати градитељем мостова. Градио их је цели живот, у физичком као и духовном свету. Он је и градитељ мостова који стоје изнад захукталих река, али и андрићевски градитељ који својим мостовима премोшћује јаз међу световима и међу наукама, али који заправо жели да направи мост над мостовима који би спојио Земљу са Сунцем.

Својим радом градио је видљиве и невидљиве мостове, као „вечиту и вечно незасићену људску жељу да се повеже, измири и споји све што искрсне пред нашим духом, очима и ногама, да не буде дељења, противности и растанка“. У наукама спајао је веома

удаљене области, као што су астрономија и геологија у јединствену математичку теорију која је дала праве одговоре на целину планетарне димензије судбине природе и човека. Све што је радио заправо је спона. Рођен између Истока и Запада, школован на Западу, вратио се на Исток где је радио и умро. Спојио је својим радом научну културу Запада и дубоку мистерију православља израђујући календар, који је постао највиши склад људских ствари са космичким захтевима. Спојио је Земљу и Небо, утврђујући својом науком да се узроци земаљских догађаја морају тражити у законима који владају небом.

Милутин Миланковић (1879 – 1958)

Најзначајнији српски научник који је своју каријеру провео у Србији, академик и професор Универзитета у Београду, Милутин Миланковић, снагом свог талента, али надамне, упорним и систематским радом, исказао се у низу научних дисциплина: математици, климатологији, метеорологији, астрономији, геологији, геофизици, географији и грађевинарству. Творац је времена, али је у свету најпознатији као аутор астрономске теорије климатских промена, којом је објаснио мистерију ледених доба. Почетак његове животне приче је 28. мај 1879. године на славонској равници, у Даљу, месту на Дунаву, у околини Осијека, где је завршио основно образовање. Својом величином и својим током Дунав је постао опсесија времена и простора за Миланковића. Река крај које је протекао цео његов живот давала му је неопходну сигурност у животу, у њој је налазио изворе надахнућа за свој стваралачки рад.

„Цео мој живот прошао је крај велике реке. У младости, јутром сам гледао Дунав како откида комаде очеве земље. Студентске дане у Бечу провео сам крај њега. Са Капетан Мишиног здања Београдског универзитета често сам гледао на Дунав у пролеће и у јесен. У изгнанству, у Пешти, њиме сам се тешио. Ево ме под старост опет крај Дунава. ”

У седамнаестој години, после основног образовања у родном крају, по наговору својих професора, као изразити математички таленат, одлази у Беч и наставља школовање на Високој техничкој школи. Студије грађевине успешно је окончао 1902. године, а 1904. године бриљантно брани докторат. Са непуних двадесетшест година промовисан је у доктора техничких наука 17. децембра 1904. године, и постаје први Србин доктор техничких наука.

Иако је својим значајним стручним и научним радом у Бечу стекао углед афирмисаног грађевинског стручњака и проналазача, Миланковић осећа да грађевинска пракса не може бити његова будућност, већ да је наука његов животни циљ. Ношен дубоком жељом да се бави науком, 1909. године напушта удобан живот, успешан и финансијски веома уносан посао грађевинског инжињера, те долази у Београд за професора на Катедри за примењену математику, где доживљава врхунац свога стваралачког рада. Одлуку да остане у Београду донео је из дубоког уверења да ће се само онда осећати срећним и сматрати да је постигао прави циљ свога живота, ако постане научник од

формата. Креће у потрагу за оријентацијом свог целокупног будућег рада. То је било доба његовог интензивног и дубоког размишљања.

„Моје амбиције нису, дакле, биле скромне. Тежио сам увек ка вишим циљевима, или бар онима који су ми такви изгледали. Но поред све те романтичне црте свога карактера, ипак сам био толико реалан да сам водио рачуна о својим способностима. Нисам почињао ништа за што се нисам осећао дорастао, зато у свом раду нисам скоро никад имао неуспеха. Знао сам из властитог искуства, још више из искуства других, да је пут којим сам одлучио да пођем дуг и трновит и да води само онда до значајне висине ако се њиме корача целог живота, не скрећући ни десно ни лево.“

Осим природне обдарености имао је и необично широко образовање. Знао је да одабере прави научни проблем на коме ће радити, и начин његовог решавања, па није нимало случајно што је дошао до великих резултата. Настојао је да на основу знања путева научне мисли из прошлости и свога времена проникне, колико је то било могуће, у будућност.

Пошто је одабрао климу далеке прошлости као предмет својих научних истраживања, и када се уверио да се стазом коју је намеравао да следи нико пре њега није кретао, пажљиво је испланирао своје научно путовање кроз „васиону и векове“. Само је велики ум могао да замисли такав подухват. Али за остварење тог подухвата било је неопходно много више од великог ума, пре свега огромна енергија, упорност и систематичност младог научника. Тај пут на који је кренуо трајаће 30 година.

“Мене чудном снагом бесконачност привлачи и желим да дограбим целу васиону и да светлост њену распрострем, те да осветли сваки кутак. Каткад, на крилима своје уобразиље, предузимао сам далека путовања у бескрајну васиону или у древну прошлост да бих својим рођеним очима сагледао изблиза оно што је наука опазила издалека.”

Уживао је да ради натенане и без журбе, омогућено на Универзитету у Београду. проучавања обављао је код куће у радној соби чији су зидови били или у старој згради Универзитета, у здању.

“Моја соба за рад је само скромно, али заштићено двоструким бедемима од се неописиво добро, ту читам, кадкад и дремам. Вечером, кад ме сутон, струја, умор, или други који узрок, одагна примакнем наслоњачу до прозора и небо. Опазим ли Месец, ја се попнем до његовој површини да изблиза видим оно мапама заинтересовало. Појави ли се која планета, ја одлетим до ње да бих резултате мојих математичких испитивања о клими планета контролисао на лицу места.”

што му је било Највећи део својих Београду, у великој прекривени књигама, Капетан Мишином

угодно уточините. Ту, осталог света, осећам размишљам, сањам, слаба електрична од мог писаћег стола, ја посматрам звездано њега и шетам по што ме је на Месечевим

Миланковићу није било тешко да се упусти у овакав подухват. Још за време студија, за време честих боравака у родном Даљу, ушао је у тајне астрономије и небеске механике.

„Ту сам студирао астрономију и небеску механику, пошто сам се снабдео потребном литературом. Нисам мислио о земаљским стварима, то ми у Даљу није било потребно. Мајка се о томе бринула, срећна да ме има поред себе, а ја сам лутао по небу. Била је зима, а у ноћној тами неосветљена села, небо пуно звезда каквог га у Бечу никад не видех. Из наше велике баите са чијих је стабала опало сво лисје, а нарочито са обале Дунава, видео сам целу небеску хемисферу у њеном пуном сјају. Ту сам могао посматрати Јупитерове сателите, маглине и окултације звезда. Постао сам астроном, упирао поглед ка небеском своду и размишљао о његовим звездама; нисам се бринуо о томе како се стичу паре, већ како се стичу знања. Својим мислима могао сам дати слободан лет.“

Применом сферне астрономије, небеске механике и математичке физике први је математички доказао да астрономски утицаји (промена оријентације Земљине осе ротације – прецесија равнодневница, промена нагиба Земљине осе ротације према еклиптици и ексцентрицитета путање Земље око Сунца) управљају механизмом термичких појава на Земљи. Тиме је успоставио спону наука о васиони и наука о Земљи и отпочео проучавање климе на начин који пре њега није постојао. На тај начин је, користећи математичке моделе, први објаснио периодизације настанка, развоја и смене ледених и међуледених доба током протеклих 600 000 година, чиме и формално приступа заснивању своје чувене астрономске теорије промене климе. Резултате својих истраживања исказао је извлачећи криве које показују варијације у осунчавању за различите географске ширине.

Обједињене резултате свога дугогодишњег рада објавио је у капиталном делу “Канон осунчавања и његова примена на проблем ледених доба”. У њему је садржан његов целокупан дугогодишњи рад, сви резултати и прорачуни, сва вера и нада, сва одрицања. Канон одражава сву темељитост, систематичност, упорност и тачност Миланковића. Више од тога, одражава његову сигурност у тачност математичких прорачуна и исправност научног приступа, као и увереност да ће доћи дан када ће стићи опште признање да су, у његовом Канону записане универзалне законитости.

Од армираног бетона до Канона осунчавања

Иако се одвојио од грађевинарства и кренуо путем изучавања проблема ледених доба, грађевинарство је, ипак, било његов позив, али и његова страст, што се најбоље видело у његовом раду Вавилонски торањ модерне технике који објављује три године пред смрт. У њему је уложио одсутни напор да свом грађевинском раду да димензију коју је већ постигао у научном. Миланковић поставља питање: “До које највеће висине и којим савременим средствима бисмо се могли попети увис грађевином која би надмашила све дотадашње?” У овом питању проговара апсолутни, митски градитрељ, који жели да премости границе идеје и материје и да се попут Икара вине право ка Сунцу да би сјединио истраживача неба и градитеља. Одговор је био у грађевини која би била сазидаана од бетона: „За такав подухват имам, као некадашњи инжењер, потребна теоријска знања и практична искуства.“ Његови прорачуни су показали да се као

највиша, може саградити бетонска грађевина полупречника основе 112,84 km, висине 21,646 km, што представља теоријску границу висине која се због грађевинске статике не може прекорачити.

Пројектујући свој Вавилонски торањ, са широком платформом на врху, за метеоролошку и астрономску опсерваторију, Миланковић је, као и пре, повезивао грађевинарство са својим сном о путу ка васиони.

Своју градитељску делатност у Србији крунисао је пројектовањем деветнаест армирано-бетонских мостова преко реке Тимок, на изузетно тешким теренима, којима и данас пролази пруга Ниш-Књажевац, објектима за потребе Команде ваздухопловства, Ковнице новца у Топчидеру и многим другим грађевинама.

Писац историје природних наука

Милутин Миланковић био је не само научник, него и историчар науке, хроничар научних збивања свога времена, писац чија дела имају и литерарну вредност. Разврстао је своје стваралаштво на: научна дела и расправе, универзитетске уџбенике, научно-популарна и књижевна дела.

Књижевни опус академика Милутина Миланковића обухвата мемоарску прозу „Успомене, доживљаји и сазнања“, научно-популарни роман „Кроз васиону и векове“ и збирку приповедака „Кроз царство наука“.

Неуморни стваралац објављује још неколико драгоцених дела из те области. Међу њима су најзначајнији: Исак Њутн и Њутнова Приципија, Оснивачи природних наука, Двадест два века хемије, Историја астрономске науке, Наука и техника током векова, Техника у току давних векова и др.

Иако је у својим делима описивао различита времена, места догађања, појаве и личности, из њих провејава Миланковићева жеља да сликовито и јасно прикаже животе великих научника, најсложенјие проблеме науке, време у коме се они рађају, као и њихову примену у области технике. Изванредно познавање грађе о којој је писао омогућило му је да на кратак и сликовит начин прикаже најсложеније научне проблеме која су решили врхунски умови. Такав начин приказивања наишао је на изузетан пријем међу најширом читалачком публиком.

Свет новог календара

На Све-пра-во-слав-ном конгресу у Цариграду је 1923. године Миланковић је учествовао као делегат владе наше земље, али и као делегат Српске Патријаршије, поред митрополита црногорско-приморског, господина Гаврила Дожића. Предлог за реформу Јулијанског календара, који је Српска делегација по други пут (први није прихваћен) поднела Конгресу, урадио је, у току рада Конгреса, Милутин Миланковић.

У основи тог предлога налазе се најновија достигнућа астрономске науке оног времена као и тачнији математички рачун са остацима. Захваљујући ауторитету Српске православне цркве, у условима обнове мирољубивих процеса после Великог (Светског) рата, предлог реформе календара Српске православне цркве усвојен је, а важан допринос томе дала је научна мудрост и научни ауторитет Милутина Миланковића.

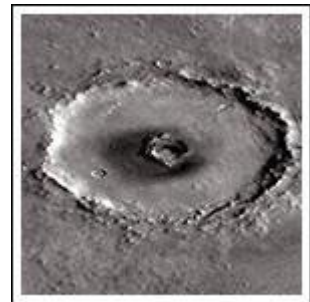

Господар тајни осунчавања Земље, путник кроз васиону и векове, умро је у осамдесетој години живота, 12. децембра 1958. године у Београду. Завршетк приче је у Даљу, где је према сопственој жељи сахрањен у породичној гробници на православном гробље, на обали Дунава-рајске реке Фисон, одакле је пошао на пут кроз васиону и векове.

Признања

Њему у част, једном кратеру на тамној страни Месеца дато је његово име. Ово је званично усвојено на конгресу Међународне астрономске уније 1970. године у Брајтону (Енглеска). Иста та организација је у Сиднеју (Аустралија), 1973. године, донела одлуку да се и на Марсу једном кратеру да име Миланковић.

Једно небеско тело, планетоид, којег су открили српски астрономи, носи име 1605 Миланковић. Налази се у астероидном појасу и можда баш тамо обитава Милутинова душа. Европско геофизичко друштво установило је медаљу „Милутин Миланковић” 1993. године. Она се додељује научницима за изузетне заслуге у дугопериодичном проучавању и моделирању климе. Од 2003. године, ову медаљу додељује Европска унија за геонауке.

Васпитно-образовни рад је организован у једној смени у шест школских јединица, тј. осморазредним школама у Раброву и Клењу, и четвороразредним школама у Мустапићу, Мишљеновцу, Вуковићу и Миљевићу.

РАБРОВО

Школа у Раброву организује свој рад у школској згради са простором за васпитну групу и школском кухињом. У учионицама опште намене организована је настава млађих разреда, а за старије разреде настава се одвија у кабинетима. За неке наставне области поред учионица постоје и просторије за смештај наставних средстава и припремање наставника за час. У старом делу школе постоји школска библиотека са преко 12000 наслова, као и кабинет информатике са 10 рачунара и потребном рачунарском опремом

што у потпуности задовољава ову наставну област. Остали рачунари се налазе у свим кабинетима и учионоцама млађих разреда, канцеларијама директора, секретара, стручног сарадника-психолога и у рачуноводству. Сви ови рачунари су умрежени и повезани у једну информатичку целину заједно са штампачима што се показало изузетно ефикасно и савремено. У школи постоји још један савремен рачунар " NOTE BOOK као и дигитални клавир-клавинова која је смештена у кабинету за музичку културу. Настава физичког васпитања одвијаће се у летњем периоду на школским-спортским теренима, а у зимском периоду користиће се сутерен у новом делу школе (100 м² са пратећим простором).

Преглед просторија централне школе у Раброву изгледа овако:

- учионице опште намене 4 по 54 м²,
- учионице за кабинетску наставу, 9 (4 по 50 м² и 3 по 54 м²),
- лабораторије за кабинетску наставу БЛ,ФИЗ,ХЕМ, 2 (1 од 72 м² БЛ. и ХЕМ. и 1 од 54 м² ФИЗ,
- медијатека,
- кабинети за припремање часова 5,
- просторија за физичко и здравствено васпитање,
- просторија за васпитну групу предшколског узраста,54 м²
- канцеларија директора школе,
- канцеларија школског психолога,
- канцеларија секретара,
- канцеларија за рачуноводство,
- просторија за наставнике разредне наставе,
- просторија за наставнике,
- просторија за помоћно особље,
- просторија за техничко особље са радионицом,
- просторија за школску кухињу са трпезаријом која ће служити као простор и за друге сврхе као што су школски скупови, свечаности, приредбе, итд.
- просторија за архиву школе,
- 3 санитарна чвора за ученике и раднике школе у школској згради
- котларница
- просторија за смештај грева
- шупа
- незавршен сутерен са 3 просторије.

Површина школског дворишта износи 1,15 ха где постоји асфалтирани терени за рукомет, одбојку, кошарку, тенис, и посебно асфалтиран улаз у школску зграду. У самом школском дворишту подигнут је воћњак и све остале површине су озелењене. У непосредној близини школског дворишта налази се фудбалски терен који ученици наше школе понекад користе за јесењи и пролећни крос.

За извођење наставе могу да се користе и објекти који се налазе у самом насељу, као и објекти у околини Раброва као што су:

- Дом здравља у Раброву,
- трансформатори,
- водовод Раброво,
- споменици и историјска места,

- расадник у Мишљеновцу,
- занатске и трговачке радње у Раброву,
- долина реке Пек,
- извори у непосредној близини нашег насеља,
- школско двориште

КЛЕЊЕ

Школа у Клењу располаже са већим школским простором, јер представља осморазредну школу са васпитном групом што укупно чини 7 одељења. У школи има 7

учионица које задовољавају прописане стандарде, наставничку канцеларију са 20м² и две мање просторије за смештај наставних средстава. У оквиру изборног предмета информатике и рачунарства постоји 10 рачунара, што задовољава потребе изборног предмета, а сама настава из овог предмета ће се изводити у посебној учионици. Ученички простор износи 302,8м². Површина школског дворишта је 37 ари које је асфалтирано, тако да су ученици добили јако добре услове за извођење наставе физичког васпитања. У самој школској згради као и у кухињи постоји санитарни чвор који задовољава потребе оба објекта. У дворишту постоји шупа за смештај огрева и алата површине 67,5м².

Поред наведеног школског простора за извођење наставе могу да се користе и други објекти као што су: здравствена амбуланта, кланица, фудбалско игралиште, долина реке Пек.

МУСТАПИЋ

Школа у Мустапићу има 3 учионице површине 188,57 м². Једна учионица се користи за трпезарију, једна за васпитну групу, а две за наставу у комбинованим одељењима. У канцеларији за наставнике површине 12,8м² тренутно је смештена школска библиотека, наставна средства и дидактички материјал. Површина ходника је 50,94м². Површина школског дворишта износи 11,5 ари које је асфалтирано и на истом постоји кош и два гола за мале спорове. У школу је уведен насељски водовод.

МИШЉЕНОВАЦ

Школа у Мишљеновцу располаже са следећим школским простором:

- две учионице површине 129м² ,
- ходник површине 38м² ,
- просторија за предшколски узраст површине око 16м² ,
- нов санитарни чвор у школској згради са три кабине.

У саставу школске зграде налази се и школска кухиња. У школском дворишту се налази пољски клозет који није у функцији, школски стан и шупа за смештај огрева. Школско двориште има површину од 50 ари, асфалтирано је и на њему постоји кош и два гола за мале спортове. У сарадњи са М.З. овог насеља постављени су и рефлектори тако да ово двориште може да се користи и у вечерњим часовима. Пијаћа вода постоји и у школи и

у школском дворишту.

ВУКОВИЋ

У школској згради постоји учионица површине 42,5м² и она се користи за рад у овој неподељеној школи. У другом делу школе постоји још једна учионица која се тренутно не користи. У самој згради постоји и санитарни чвор у коме је прикључена вода што ће допринети лакшем одржавању и чистоћи ове просторије.

МИЉЕВИЋ

Школа у Миљевићу располаже са две учионица, просторијом за предшколску групу и канцеларијом, површине 112м². Поред овог простора у школи постоји и санитарни чвор, а у подруму просторија за смештај огрева. Ова школа је комплетно санирана,

школско игралиште асфалтирано, тако да сада и у овој школи постоје добри услови за рад.

КОЛЕКТИВ ШКОЛЕ

1. ДИРЕКТОР ШКОЛЕ - Владимир Тодосијевић (Учитељски факултет – професор разредне наставе)

Наставни кадар и стручни сарадници

Редни број	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАДНО МЕСТО
1.	Михајловић Сунчица	Васпитач
2.	Стојиљковић Наташа	Васпитач
3.	Павловић Сanela	Васпитач
4.	Нешић Слађана	Учитељ
5.	Станковић Јасна	Учитељ
6.	Марковић Маријана	Учитељ
7.	Златков Бојана	Учитељ
8.	Тодосијевић Владимир	директор школе
9.	Ивић Јелена	Учитељ
10.	Милићевић Слађана	Учитељ
11.	Васиљевић Росана	Учитељ
12.	Живојиновић Драгица	Учитељ
13.	Ђирковић Надица	Учитељ
14.	Јакимов Јованка	Учитељ
15.	Илић Миллица	Учитељ
16.	Станковић Данијела	Наставник српског језика
17.	Миленковић Славица	Наставник српског језика
18.	Николић Андријана	Наставник српског језика
19.	Животић Лукић Данијела-Филолошки факултет-дипломирани филолог,положен Ц 1	Наставник енглеског језика
20.	Илић Миллица-Филолошки факултет-проф.енгл.језика	Наставник енглеског језика
21.	Тасић Тајана-Филолошки факултет-проф.немачког језика	Наставник немачког језика
22.	Радовановић Нелија-Факултет уметности-дипломирани графички дизајнер	Наставник ликовне културе
23.	Шпрљан Слађана-Виша музичка-наставник музике културе	Наставник музичке културе
24.	Милутиновић Гаралејић Марија-Географски факултет-дипломирани географ	Наставник географије
25.	Гајић Душица-Филозофски факултет-професор историје	Наставник историје
26.	Томић Лела	Наставник физике
27.	Живојиновић Урош-инжењер саобраћаја	Наставник математике
28.	Делић Хусо-Виша педагошка-наставник математике	Наставник математике
29.	Радивојевић Милена-Биолошки факултет-дипломирани биолог	Наставник биологије
30.	Дашић Зорица-Хемијски факултет-дипломирани хемичар	Наставник хемије
31.	Николић Данијела-Технички факултет-професор техничког образовања	Наставник техн. и информ образовања
32.	Јовановић Милан-Технички факултет-	Наставник информатичког и техничког образовања
33.	Закшек Горан-професор физичког васпитања	Наставник физичког и здра.васпитања
34.	Обрадовић Маријана-професор физичке културе	Наставник физичког и здр.васпитања
35.	Дашић Немања-Теолошки факултет-дипломирани теолог	Наставник верске наставе
36.	Петрашковић Слађана-Филозофски факултет-дипломирани психолог	Школски психолог

Ваннаставни кадар

Редни број	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАДНО МЕСТО
1.	Поповић Биљана-Правни факултет-дипломирани правник	Секретар
2.	Мишић Драган-Економска школа-комерцијални техничар	Руководилац рачуноводства
3.	Стокић Мерима-Школски центар за усмерено образовање-математичко-технички сарадник	Админист.-финанс. радник
4.	Перић Новица-Машинска школа-аутомеханичар	Домар
5.	Марковић Жељко-електромеханичар	Домар
6.	Милетић Иван-Машинска школа-аутомеханичар	Ложач
7.	Милетић Верица-основна школа	Помоћни радник
8.	Миладиновић Верица-основна школа	Помоћни радник
9.	Мишић Мирјана-Пољопривредна школа-прехранбени техничар	Куварица
10.	Ђорђевић Нина-Пољопривредна школа-техничар сточарске производње	Куварица
11.	Субошић Нада-трговац	Помоћни радник
12.	Маринковић Љиља-основна школа	Помоћни радник
13.	Ивић Јелена	Помоћни радник, кувар.
14.	Мишић Тања	Помоћни радник, кувар.
15.	Зарић Јадранка-основна школа	Помоћни радник
16.	Марковић Душица-Средња школа-правно биротехничка	Помоћни радник
17.	Михајловић Владица-основна школа	Помоћни радник

Током ове школске године у школи су реализоване бројне активности у које су били укључени ученици и радници наше школе.

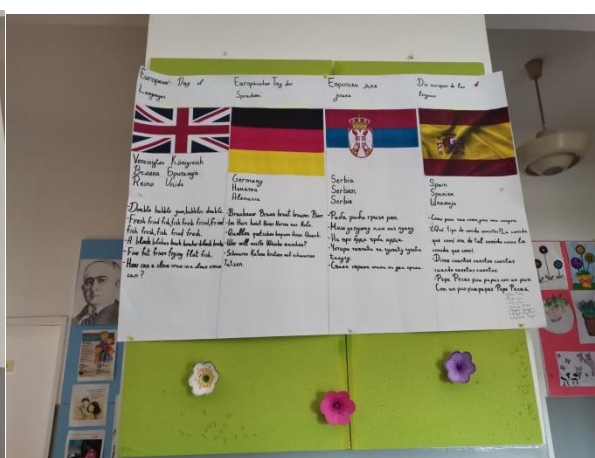
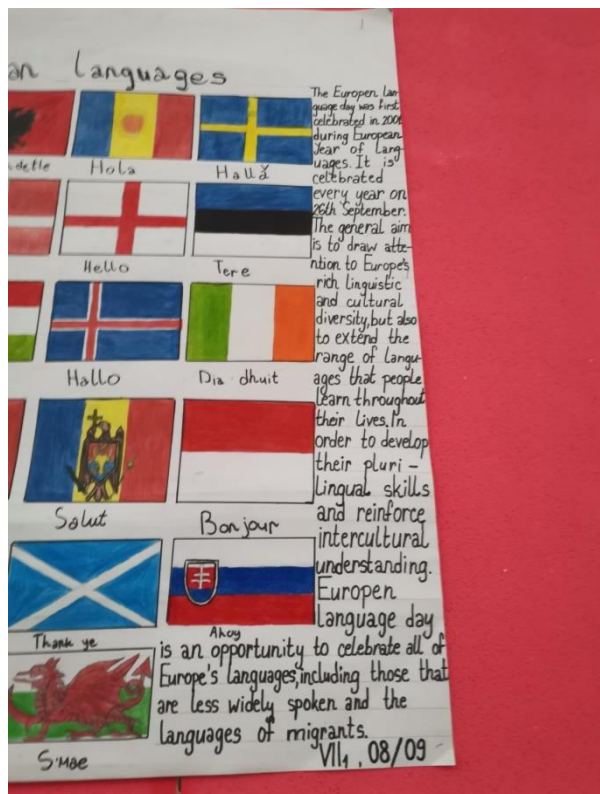
СЕПТЕМБАР

Обележен је Европски дан језика

На окружном такмичењу у стоном тенису ученици наше школе освојили су друго место. Екипу су чинили: Адамовић Александар, Лукић Павле и Станојевић Александар. У појединачној конкуренцији за нашу школу играо је Адамовић Александар и освојио прво место, чиме је остварио завршно учешће на републичком такмичењу.

ОКТОБАР

Обележен је дан када је почело бомбардовање Раброва пре 80 година, 8. октобра 1941. године, бомбардовано је Раброво. У том страшном чину страдале су 34 особе и више од 150 било је рањено, па је дат помен свим жртвама као чин сећања на њихово невино страдање.

Према казивању др Милосава Адамовића, до краја септембра авиони се нису појавили, па чак ни првих дана октобра. Налетели су лукаво, тек онда када је пажња попустила. Циљ је био Раброво.

Из околних места дошло је у Раброво скоро хиљаду људи. Био је сеоски празник.

Девет штука, бомбардери за обрушавање круже над Рабровом. Пикирају и просипају убиствени товар. Митраљирају кукурузе. У селу паника. Куће горе. Људи као мрави истрчавају у поља. Читаве колоне трче уз брда. Све траје само десетак минута.

Слику бомбардовања верно описује и Милоје Милојевић: „У Раброву нас дочека тужна слика. Кукају жене. На улицама изгинула стока. Једна свиња издише и копрца ногама. Људи журе да спасавају рањенике. Под једним плотом лежи човек сав

искидан гелерима... Причало се да су и после недељу дана људи налазили понеког погинулог у копама кукуруза... Завукао се несрећник да се ту сакрије од авиона али су га пронашли митраљези. Није остала ниједна кућа неоштећена; или прозори попуцали, или се поразбијао цреп, или срушио зид... Народ, упркос страшне трагедије, до касно у ноћи скупља рањенике и погинуле. Видео сам да су многе породице уништене. Отац погинуо, жена остала без ноге, а деца као преплашени врапчићи, скупили се око ње па и не кукају. Била ми је то најстрашнија слика рата за све време борбе.”

Други савременик, Михајло Стојадиновић, даје сличну слику рабровске трагедије. Људи су се осећали некако слободни и нико није марио за авионе. Тако се догодило да је тог преподнева сав свет безбрижно посматрао једну формацију авиона типа штука који су долазили из правца Београда. Нису летели одмах ка Раброву, али су изненада променили правац и пикирајући су просули бомбе на народ у Раброву. Чуо се страшан звиждук авиона, а потом експлозија бомби. Око десетак минута чуле су се детонације. Рачунао сам да су авиони отприлике направили само два круга изнад села, просули бомбе и одлетели. Када су експлозије уминуте, устао сам, а преда мном се указала језива слика. Она раскрсница друмова усред села црнела се од народа мртвог и рањеног. Чула се запевка. Над Рабровом је дуго кружио облак дима од пожара и прашине срушених кућа.

Видео сам мртву стоку. Многе поубијане познанике из села. Пред самом кафаном лежало је једно дете без удова. Колико се сећам, погинули су дечак Сава Пајкић, његов брат Светозар Пајкић, чија је ћерка сутрадан пресвисла од бола. Погинуо је и отац Воје Богдановића, а његова жена рањена. Погинуо је још и Баћко Миловановић, кројач. Било је много рањених. Остала ми је у сећању слика несретног хармоникаша из Клења, који је ногу изгубио још у Првом светском рату. Овога пута бомба му је однела и другу ногу.

Немци се нису задовољили само бомбардовањем, већ су народ који је лежао по пољу митраљирали. Чак код села Мала Бресница постоји и данас један споменик неком осамнаестогодишњем младићу кога су ту стигли немачки куршуми, а ојађени родитељи на том месту подигли споменик.

Налет непријатељске авијације однео је 34 живота становника Раброва. Погинула су четири детета: Пајкић Бранислав од девет година, Миодраг Вучковић (11), Марко М. Марковић (16), и Александар Ж. Мишић (16). Заједно са Браниславом погинуо је и његов отац, Пајкић Светозар. Погинула су и три брачна пара Драгутин Сандуловић и жена му Ружица, затим Славко Ж. Богдановић и Савета, па Светозар Јовић и Симка. Животе су још изгубили Ђурађ Д. Јовановић, Драгомир М. Станојевић, Благојевић Радиша, Јеремић Зорка, Стеван Милошевић, Слободанка Јеремић, Живко Тошић, Десанка Настасијевић, Ајкуна Перић, Анђелија Стокић, Властимир Степановић, Светозар Мирковић, Ружица Марјановић, Милан Богдановић, Живота Неговановић, Светозар Кузмановић, Милан Радовановић, Никола Станојловић, Милица Јовић, Данило Јеремић, Станимир Стаменковић, Радојка Милошевић, Живота Милановић, Слободанка Кузмановић, Никола Милорадовић, Радиша Илић.

Поинули су многи из суседних села – Лалко Стојановић из Мале Бреснице, Војислав Ђорђевић из Велике Бреснице, Живорад С. Обрадовић из Душманића и још многи други из Макца, Мишљеновца, Мустапића и других места. Није забележен тачан број рањених, али се рачуна на више од стотину од којих многи нису преболели ране. Скоро све куће биле су оштећене. То је био црни биланс немачког бомбардовања Раброва осмог октобра 1941. године. Молим да минутом ћутања одамо пошту свим жртвама бомбардовања Раброва.

Нека им је вечна слава.

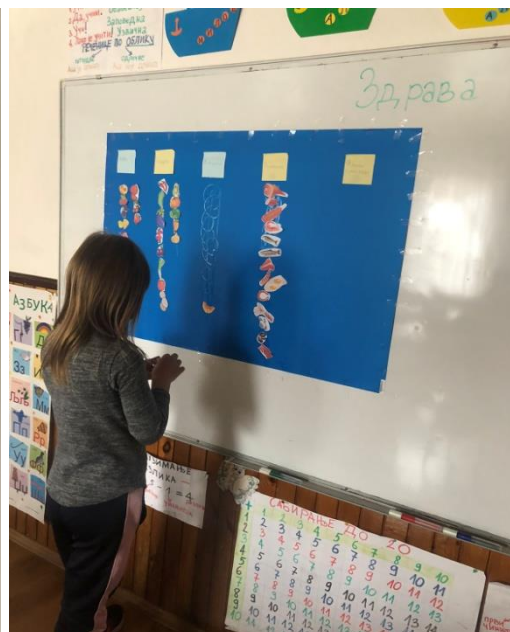
Након полагања цвећа страдалима, јереј Немања Дишић, парох рабровски, одржао је парастос жртвама бомбардовања Раброва.

Обележен је Дан здраве хране у подручним и централној школи. По календару Светске здравствене организације 16.октобар је Светски дан здраве хране који се обележава у више од 15 земаља. иљ обележавања овог дана јесте подизање свести људи о стварању света без гладних и информисање популације о важности здраве исхране и правилних прехранбених навика, као и формирање исправних ставова, посебно код младих и код деце.

Вуковић

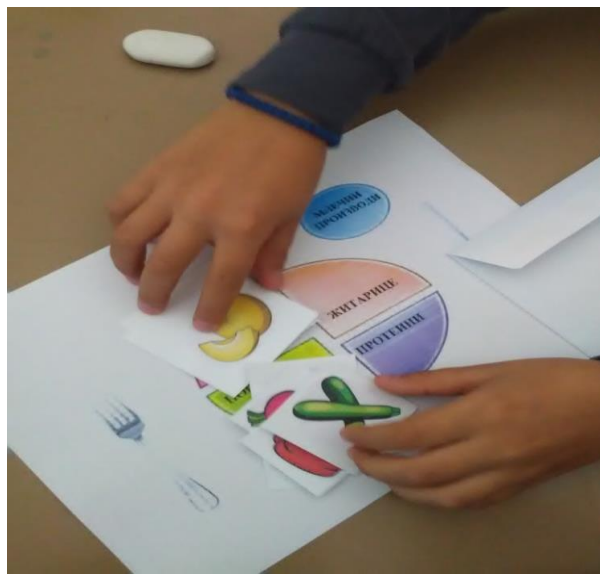
Мустапић

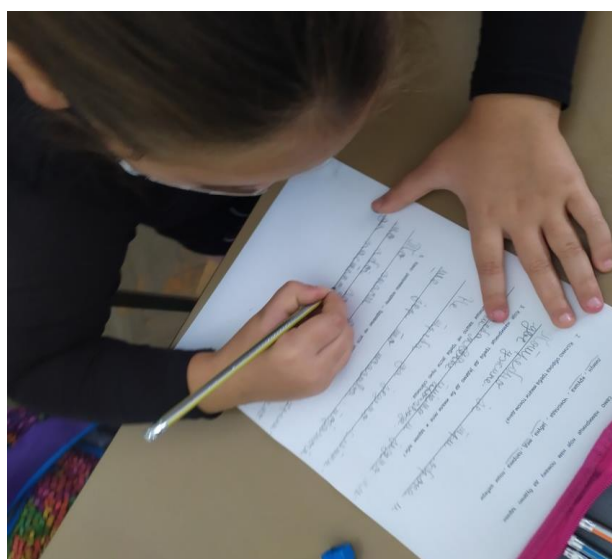
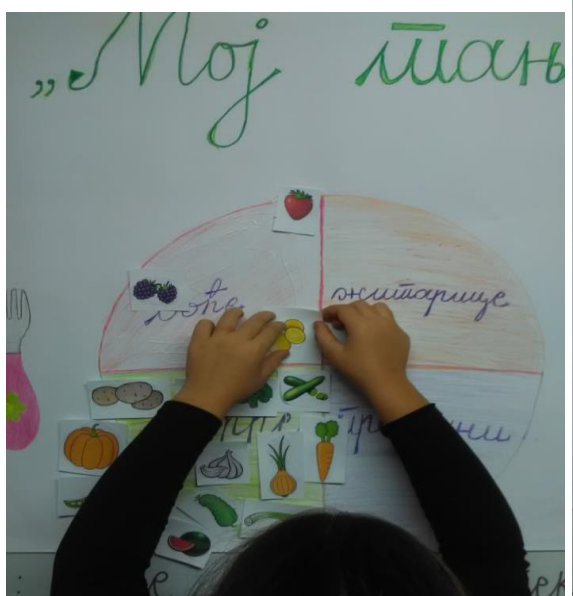
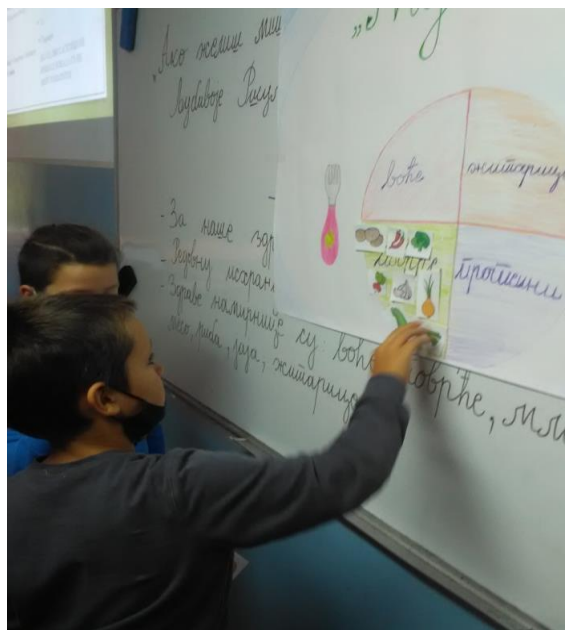
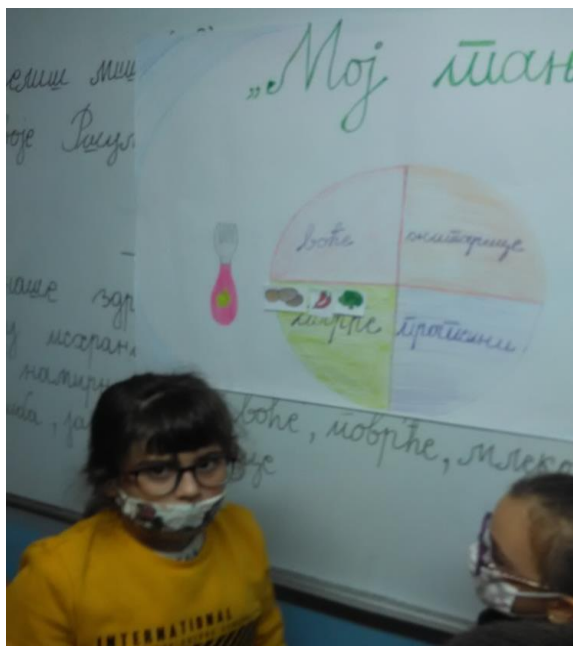

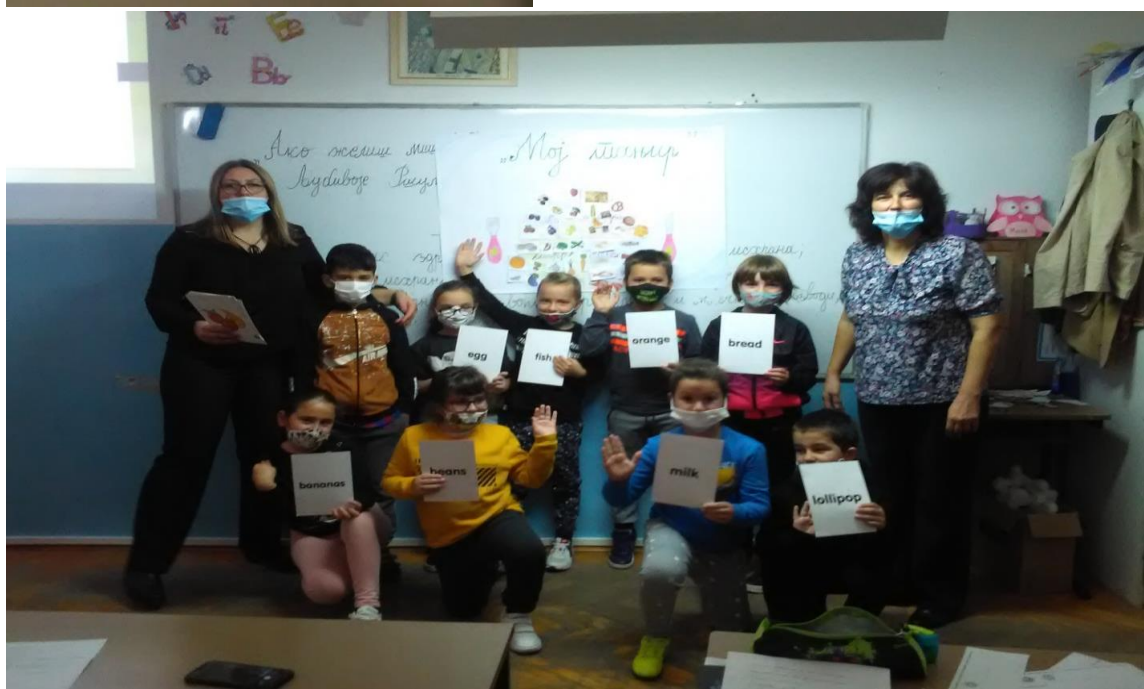
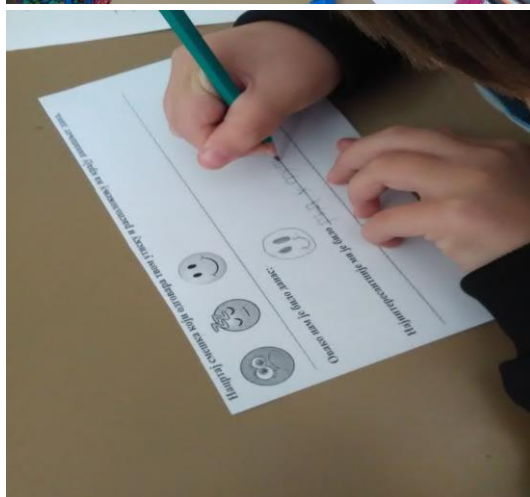
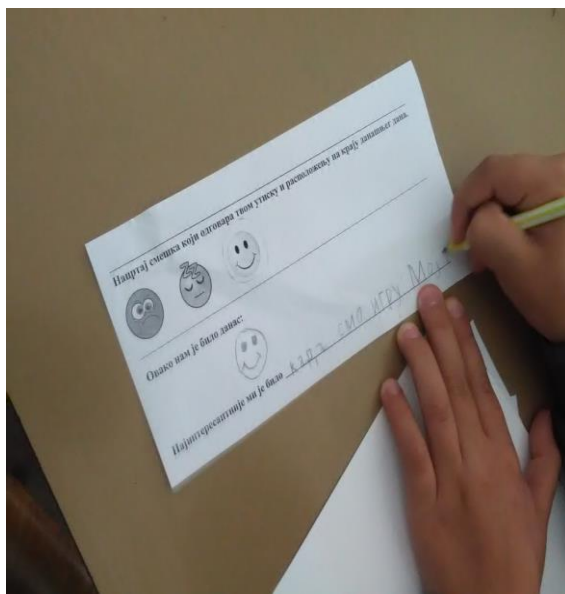
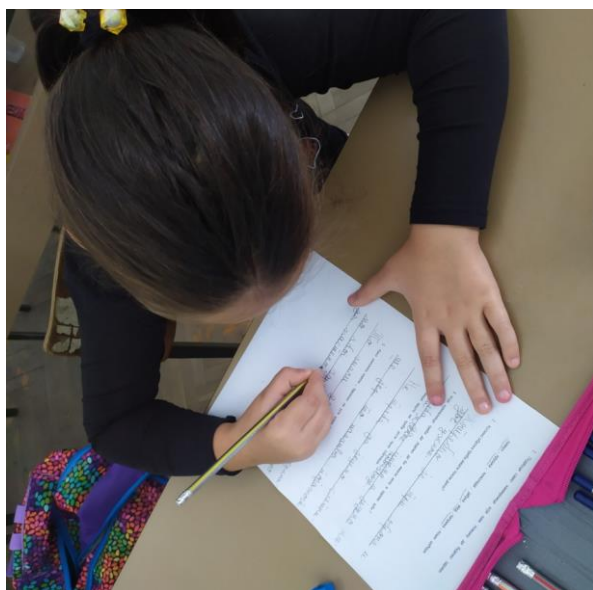
Раброво

Овако је час текао ...

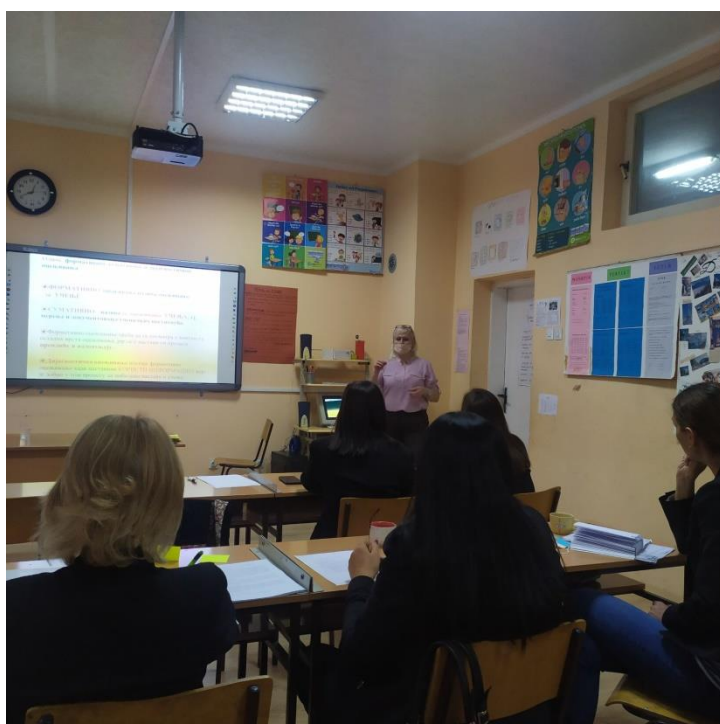
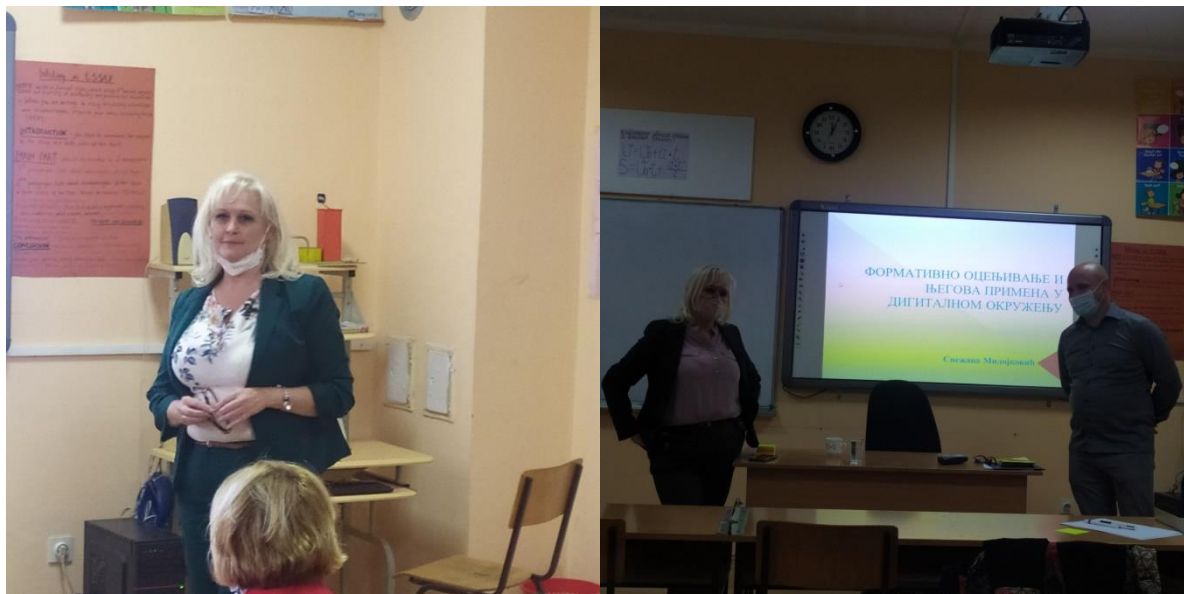

НОВЕМБАР

Одржане су обуке за запослене.

Формативно оцењивање

Како у конфликтним ситуацијама са ученицима, колегама и родитељима

5.11.2021. ученици наше школе учествовали су у Кучеву на општинском такмичењу у малом фудбалу. У финалној утакмици екипа наше школе је победила ученике из

Кучева, освојила прво место и пласман на ОКРУЖНО такмичење у малом фудбалу.

Караван за климу

У организацији Француског института у Србији, Центра за промоцију науке и Еко школа Србије, изложба „Караван за климу – климатске промене и биодиверзитет“ је реализована као део пројекта који је 2018. године осмислио Француски институт у Србији, а који се ове године реализује у партнерству са Центром за промоцију науке и уз подршку Делегације Европске уније у Србији и Канцеларије Програма Уједињених Нација за развој у Србији.

Повезујући борбу против климатских промена и заштиту биодиверзитета, Караван за климу 3.0 има за циљ подизање свести грађана о значају упознавања и идентификовања заштићених врста на територији Србије.

Пројекат „Караван за климу 3.0 – Мали корак за човека, велики за природу – биодиверзитет и климатске промене у Србији“ је треће издање ове изложбе које представља наставак пројекта „Караван за климу #2 – Трагање за обновљивим изворима енергије!“ и „Караван за климу – Сви активни у борби против климатских промена!“, реализованих 2018. и 2019. године.

Овогодишње издање пројекта обухвата педагошку изложбу која представља јавности различите глобалне последице климатских промена (топљење поларних ледених капа, пораст температуре и ацидификацију мора, климатске екстреме попут пожара) са директним утицајем на биолошку разноврсност, али и инвазивне врсте, високопланинска станишта, влажна станишта и биодиверзитет градова, нудећи одговоре на питање како допринети очувању биодиверзитета. Изложба је употпуњена интерактивним експонатима које је осмислио Центар за промоцију науке, али и Кутком за друштвене мреже који је припремила Канцеларија Програма Уједињених Нација за развој у Србији.

Vlažna staništa

KLIMATSKE PROMENE I BIODIVERZITET

KARAVAN ZA KLIMU

Vlažna staništa predstavljaju široko definisan pojam koji obuhvata različite tipove bara, rijeka, tresetave, močvara, debele velikih reka, mangrove i druge tipove ekosistema. Za sve njih zajedničko je da su tokom većeg dela godine ili stalno zaslieni vodom i da se na njima javlja specifično prilagođena vegetacija.

Vlažna staništa karakteriše izuzetno bogatstvo biodiverziteta, i ona u velikoj mjeri doprinose prečišćavanju vode, sprečavanju poplava i skladištenju ugljenika.

Tresetave, recimo, zauzimaju samo 3 % površine Zemlje, ali doprinose skladištenju trećine ugljenika na kopnu, što je dvostruko više od svih svetskih šuma zajedno!

Tokom prethodnih 25 godina izgubljeno je 1/3 vlažnih staništa na Zemlji.

1/3

2300

vlažnih staništa širom sveta štiti Ramsarska konvencija

Vlažna staništa imaju ključnu ulogu u ublažavanju efekata klimatskih promena, a istovremeno su i najbogatiji deponi biogenih proizvoda. Neki od njih, kao što su tresetave, bogati su organskim materijom, koja se koristi kao gnojivo i dodatak hrani. Osim toga, tresetave su važni deponi ugljenika, koji se može koristiti kao izvor energije.

Zbog različitih vrsta vlažnih staništa predstavlja izuzetno bogat i različit ekosistem. U ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam 2300 vlažnih staništa širom sveta, koja su zaštićena Ramsarskom konvencijom.

SLANO KOPOVO

Specifično vlažno stanište, slano kopovo, predstavlja jedno od najbogatijih staništa na svijetu. U ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo. Ovo stanište je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

Slano kopovo je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

ROSULJA

Rosulja je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

Rosulja je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

Invazivne vrste

KLIMATSKE PROMENE I BIODIVERZITET

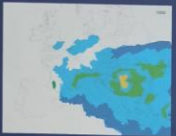
KARAVAN ZA KLIMU

Invazivne vrste predstavljaju strane vrste biljaka, životinja i drugih grupa organizama koje su namerno ili slučajno unete u područja van njihovog prirodnog rasprostriranja.

One negativno utiču na lokalni biodiverzitet, a direktno ili indirektno utiču i na kvalitet života i zdravlje ljudi.

Predstavljaju jedan od značajnih uzroka gubitka biodiverziteta i izumiranja određenih vrsta, kao i pretnju po bezbednost hrane i javno zdravlje.

Klimatske promene mogu dovesti do lakšeg širenja prostorne invazivnih vrsta. Globalno zagrijavanje, na primer, omogućava većem broju invazivnih vrsta da se brže prošire ka severu ili većim nadmorskim visinama.

Invazivne vrste predstavljaju jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

AMBROZIJA

Ambrozija je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

Ambrozija je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

TIGRISTI KOMARAC

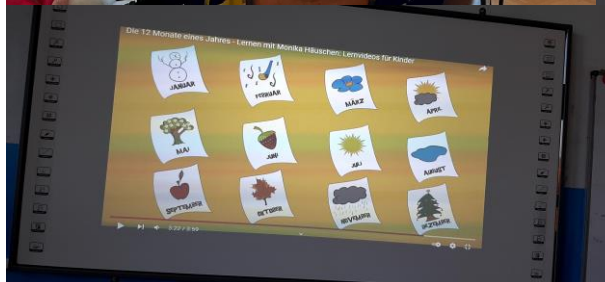
Tigrasti komarac je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

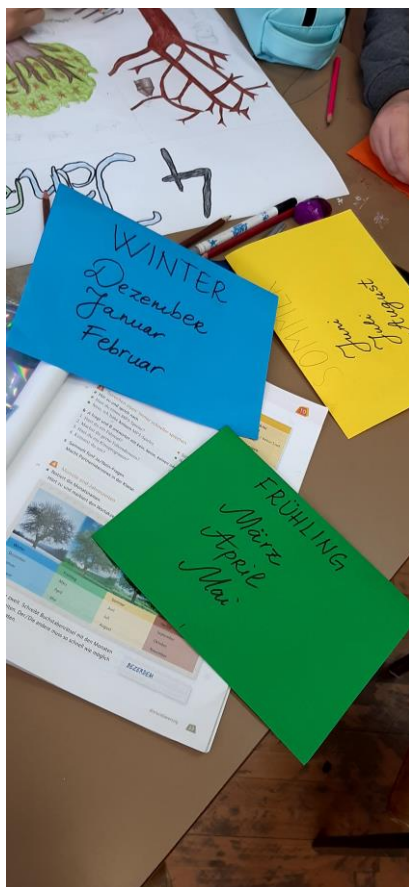
Tigrasti komarac je jedno od najbogatijih staništa na svijetu, a u ovom broju Karavana za klimu predstavljamo vam jedno od najbogatijih staništa na svijetu, slano kopovo.

Са наставницом немачког језика Тајаном Тасић реализована је радионица Четири годишња доба где су ученици на кретиван начин повезивали знања из природних наука са страним језиком који уче.

ДЕЦЕМБАР

Такмичење је одржано у СОКО БАЊИ дана 16.12.2021. године. За нашу школу такмичио се ученик осмог разреда Адамовић Александар. Александар је такмичење завршио са две победе и једним поразом и обезбедио пласман од 10-12 места у РЕПУБЛИЦИ. Са такмичења извештај предао проф. Горан Закшек.

Основна школа „Милутин Миланковић“ Раброво 23.12.2021. је организовала свечано отварање документарне изложбе о животу и делу једног од наших највећих научника, Милутину Миланковићу. Ово ће уједно бити и стална поставка која ће красити хол у старом делу школе и која ће бити отворена за посетиоце.

Отварању су присуствовали председник Удружења Милутин Миланковић Славко Максимовић, потпредседник Удружења Слободан Стојановић, председник Општине Кучево др Иван Рајичић, начелник општинске управе Кучево Никола Милорадовић, председник Националног Савета Влаха у републици Србији Новица Јаношевић, директори школа са територије општине Кучево, као и ученици и колектив школе.

Поред документарних паноа о животу и делу Милутина Миланковића, школа је од Удружења Милутин Миланковић добила скулптуру и бисту у гипсу са ликом Милутина Миланковића, рад академског вајара, Александре Ристановић који ће красити главни хол школе.

Школа у Раброву од школске 2016/2017. године има привилегију да носи име Милутина Миланковића, великана српске и светске научне мисли, а уједно је једина основна школа у Републици Србији која носи његово име.

ФЕБРУАР

У Основној школи „Милутин Миланковић“ из Раброва, организовано је општинско такмичење из књижевности – Књижевна олимпијада. На такмичењу су учествовали ученици са подручја општине Кучево и подручја општине Голубац.

На подручју општине Кучево, постигнути су следећи резултати:

У категорији ученика 7. разреда:

1. Огњен Стојадиновић, ОШ „Милутин Миланковић“ Раброво
2. Жарко Попа, ОШ „Угрин Бранковић“ Кучево
3. Ксенија Марјановић, ОШ „Угрин Бранковић“ Кучево

У категорији ученика 8. разреда:

1. Тодор Ковачев, ОШ „Милутин Миланковић“ Раброво
2. Јелена Перовић, ОШ „Милутин Миланковић“ Раброво
3. Павле Лукић, ОШ „Милутин Миланковић“ Раброво

На подручју општине Голубац, постигнути су следећи резултати:

У категорији ученика 7. разреда:

1. Јован Јакимов, ОШ „Милутин Миланковић“ Раброво
2. Јелена Николић, ОШ „Бранко Радичевић“ Голубац

У категорији ученика 8. разреда, постигнути су следећи резултати:

1. Теодора Милић, ОШ „Бранко Радичевић“ Голубац.

Сви ученици који су освојили једно од прва три места награђени су дипломом.

У Основној школи „Милутин Миланковић“ из Раброва организовано је такмичење у познавању страних језика – енглески језик. На такмичењу су учествовали ученици са подручја општине Кучево и подручја општине Голубац.

На подручју општине Кучево постигнути су следећи резултати:

У категорији ученика 8. Разреда

1. место – Марија Дурузић, ОШ „Угрин Бранковић“, Кучево
1. место – Александра Војегаревић, ОШ „Угрин Бранковић“, Кучево
2. место – Николина Стефановић, ОШ „Угрин Бранковић“, Кучево
3. место – Александар Митровић, ОШ „Угрин Бранковић“, Кучево
3. место – Анђела Јовановић, ОШ „Слободан Јовић“, Вољуја

На подручју општине Кучево, postignuti su sledeći rezultati:

U kategoriji učenika 8. razreda:

1. mesto - Marija Duruzić, OŠ "Ugrin Branković" Kučevo
1. mesto - Aleksandra Vojegarevic, OŠ "Ugrin Branković" Kučevo
2. mesto - Nikolina Stefanović, OŠ "Ugrin Branković" Kučevo
3. mesto - Aleksandar Mitrović, OŠ "Ugrin Branković" Kučevo
3. mesto - Anđela Jovanović, OŠ "Slobodan Jović" Voluja

На подручју општине Голубац постигнути су следећи резултати:

1. место – Богдановић Алекса, ОШ „Бранко Радичевић“, Голубац
2. место – Анђела Буњевац, ОШ „Вељко Дугошевић“, Браничево
3. место – Ивковић Ђорђе, ОШ „Бранко Радичевић“, Голубац
3. место – Јелена Михајловић, ОШ „Вељко Дугошевић“, Браничево

Сви ученици који су освојили једно од прва три места награђени су дипломом.

МАРТ

У Основној школи „Милутин Миланковић“ из Раброва, организовано је општинско такмичење у познавању страних језика – руског и немачког језика. На такмичењу су учествовали ученици са подручја општине Кучево.

На такмичењу у познавању немачког језика у категорији ученика 8. разреда постигнути су следећи резултати:

1. место – Богдан Спасојевић, ОШ „Милутин Миланковић“ Раброво

На такмичењу у познавању руског језика у категорији ученика 8. разреда постигнути су следећи резултати:

- 1. место – Анђелина Павловић, ОШ „Угрин Бранковић“ Кучево
- 1. место – Марија Дурузић, ОШ „Угрин Бранковић“ Кучево
- 1. место – Кристина Дражиловић, ОШ „Слободан Јовић“ Волуја
- 2. место – Александра Војегаревић, ОШ „Слободан Јовић“ Волуја
- 2. место – Милица Симеоновић, ОШ „Слободан Јовић“ Волуја
- 3. место – Михаило Станисављевић, ОШ „Угрин Бранковић“ Кучево

Сви ученици који су освојили једно од прва три места награђени су дипломом.

За ученике млађег узраста одржана је представ за децу „Црвенкапа“ по мотивима познате бајке која је забавила и научила нечем новом наше најмлађе.

АПРИЛ

Поводом Међународног дана дечије и омладинске књижевности у години када обележавало се 135 година од рођења и 120 година од првог позоришног наступа Жанке Стокић. Тим поводом приређен је позоришни играказ по мотивима књиге за децу "Заистинска српска бајка" Гордане Влајић у Дому културе у Раброву.

Гордана Влајић у својој књизи „Заистинска српска бајка” претвара историју у приче за децу, приповедајући о животима српских принчева и принцеза. Језик којим је књига писана представља драгоцену ризницу помало заборављених речи и израза. Међу њеним корицама крију се тајне, мистерије, чаролије, радости, туге, битке, преваре и љубави, које су попут цигала градиле судбину наше државе.

Према речима Љубивоја Ршумовића, ова књига је нашу историју претворила у митологију и претворила се у „замамни уџбеник историје”, а за децу је приказана у драмском облику на сцени.

Учествовали су Гордана Влајић, ауторка и глумци Ђорђе Мишина, Николина Кокунешовски и Жарко Младеновић

МАЈ

У школама у Раброву и Клењу одржан је пролећни крос за ученике свих разреда. Најуспешнији награђени су дипломама.

19.5.2022. Клуб реалног аикидоа Пожаревца одржао је презентацију те одбрмбене борилачке ветине ученицима у Раброву и Клењу.

18.05.2022. Данас је у Основној школи „Милутин Миланковић“ у Раброву организовано квиз такмичење „Милутину Миланковићу у част“.

Учествовало је пет екипа од по 9 чланова. Екипе су састављене од полазника припремно предшколског програма и ученика од 1-8. разреда.

Квизу је претходила химна школе у извођењу школског хора.

Квиз знања су својим присуством увеличали представници Удружења Милутин Миланковић из Београда предвођени потпредседником удружења, Слободаном Стојановићем.

У плану је да се такмичење организује сваке године и да учешће узму и екипе из других основних школа, а саставни део би био и обилазак сталне поставке паноа о животу и делу Милутина Миланковића.

Поред такмичарског дела, три групе ученика су упоредо са квизом правиле мост.

ЈУН

У јуну обележен је дан школе под слоганом „Књигом до васионе“. Директор школе обратио се окупљенима, а затим књигама наградио најуспешније ученике у претходној школској години. Потом је уследио пригодан програм који се састосјао од плесних, драмских, рецитаторских и музичких тачака које су припремили наставници, учитељи и њихови ученици како би обележили овај дан и улепшали свечаност.

Foto Pucko
063245283

Клење

Foto Pucko
063245283

Foto Pucko
063245283

Такмичари

Јул

Локална самоуправа је и ове године наградила најбоље међу најбољима у све четири основне Средњој школи са територије општине Кучево. Награде је у присуу ученика, наставника, директора и родитеља уручио председник општине др Иван Рајичић заједно са саветницом за просвету Виолетом Велимировић

Награђени су:

Ђак генерације:

Јелена Перовић.

Вукове дипломе :

Јелена Перовић и

Павле Лукућ